

Kde se stala chyba?

Kdy došlo k tomu, že jsme tolik tolerantní ke lžím, které jsou obecně prezentovány jako pravda? Co asi vyrostlo z našich dětí, které denně vidí, že lež je běžným komunikačním prostředkem dospělých?

text: František Kouba foto: Shutterstock.com

Žijeme ve stále větším chaosu a lidé na vedoucích postech nás vedou na scestí šířením nepravd, demagogií a špatnými příklady svého osobního života.

Pravdu můžeme poznat jediné tehdy, když ji aplikujeme ve svém životě, ve všem, co děláme. Často se stává, že informace, o kterých jsme přesvědčeni, že jsou naprostou pravdou, nám nová zjištění obrátí vzhůru nohama. Vždy máme možnost se omluvit a vysvětlit svůj původní postoj a nelpět na svém starém přesvědčení jen proto, abychom nemuseli přiznat svůj omyl. Tou důležitou věcí je snaha o to, žít v pravdě a učit to i své děti. Člověk by měl být ohleduplný a citlivý ve výběru svých slov, aby někoho nezranil. Z výzkumu vyplývá, že vyřčená pravda přináší dlouhodobě ty nejlepší výsledky ve všech směrech.

Myslím, že člověk, který aplikuje ve svém životě „své malé lži“, je potom schopen tolerovat velké lži, se kterými se setkává, ať už je to na pracovišti, v rodině nebo ze strany vládnoucí garnitury. Pro takového člověka se stává lež součástí života a bere ji jako samozřejmost. Z malých lží se potom stávají velké. Doba, kdy se člověk mohl opřít o svůj charakter, a podaná ruka či dané slovo bylo více než stovka razítek, se stává fikcí.

Své skutky bychom se měli naučit hodnotit ještě před jejich vykonáním. Pokud si položíme otázky, zda naše konání přinese více porozumění, lásky, spokojenosti, radosti, míru nebo bude vyvolávat konflikty, strach, nenávisť, závist či zlobu v ostatních, poznáme velmi rychle, kde je pravda. Jsme tedy schopni velmi dobře předvídat následky svých „pravd“.

Pokud věříme v nesmrtnost duše a její opětovný návrat v jiném těle, mělo by nám být jasné, že když se teď nebudeme snažit, narodíme se příště do horších podmínek.

Hodně se setkávám s lidmi, kteří při rozhovoru o duchovních principech a budoucnosti lidstva křičí rameny a říkají „co já zmůžu“? Je třeba si vytvořit

nějaký cíl, ke kterému se bude upínat naše snaha o tvoření lepšího světa. Každý s tím, co umí a čemu rozumí. Když si všichni řeknou „co já zmůžu“, můžeme už teď vlézt do rakve a přibouchnout za sebou víko, protože proč čekat, až nás tam někdo strčí? K čemu je život v duševním utrpení, po kterém přichází vždy utrpení fyzické, tedy nemoci, které šírají vedle svědomí i naše tělo? Rekapitulace našeho života, která přichází většinou až při upoutání na lůžko, kdy už nejsme schopni nic vykonat a cítíme, že svou

přítomností na tomto světě obtěžujeme ty, kteří se o nás musí starat, je neúprosná. Tehdy se nám stá-
le dokola vynořují myšlenky na to, co jsme chtěli či

mohli vykonat, a nevykonali. Co jsme mohli či chtěli říci těm, které milujeme, a nějak na to nebyl čas a teď už zase chybí síla.

Díky diagnostice dochází k odhalování příčin zdravotních problémů i takových pacientů, o kterých naše oficiální zdravotvěda tvrdí, že příčina je neznáma a pro nemocného nelze udělat nic jiného, než ho nadávkovat léky na bolest a psychiku a počkat, až vnitřní destrukce vytvoří podmínky pro odoperování orgánu či vzniklého nádoru. S některými klienty, kteří projdou celou detoxikací a díky jejím pozitivním účinkům na zdraví a čistotu myšlení vytváříme přátelské pouto, se setkávám i mimo své pracoviště a hovoříme o věcech, které jsou pro naše masmédiata tabu. Pochopení principů detoxikace a vlivu očisty na zdraví vede tyto lidi k nadšenému hlásání jejích účinků ve svých rodinách a blízkém okolí. Takovéto přátelství má pro mne cenu zlata, neboť tak je vlastně potvrzena smysluplnost mé práce a při výměně názorů a toho, co každý ví, si rozšiřujeme obzory.

Dost často mi lidé při diagnostice vyprávějí svá životní dramata, která velmi ovlivnila vznik jejich ne-

mocí. Vzájemné porovnání našich životních proher přináší klientům úlevu v duši, neboť pochopí, že na tom ostatní jsou podobně a nikdo z nás to nemá v životě jednoduché. Tímto zjištěním nastává u většiny lidí posun směrem k pochopení duchovních principů a pravd, které jsou důležitým prvkem, vedoucím ke zdraví.

Narůstající zdravotní problémy dnešní populace jsou odvislé od vnitřního duševního stavu každého jednotlivce. Je to boj se zlem, které ve světě kolem nás i v nás samých opět graduje. Pakliže má člověk ve své duši jen kousíček lásky, vytváří rozpor mezi tím, jak žije a jak by chtěl žít. Tento vnitřní konflikt přinese dříve nebo později onemocnění. Pokud nebudeme nezávisle na tom, co se děje kolem nás, pracovat na své vnitřní harmonii a lásce, nemůžeme ani chtít, aby to dělali ostatní. Každý jednotlivec vede svým konáním civilizaci k prosperitě či pádu. Energie, která propojuje všechny lidi na celém světě, se formuje naším myšlením a našimi činy. Nikdo nezůstává stranou, všichni se podílíme na budoucnosti tohoto světa.

K tomu, abychom tvořili budoucnost pro naše děti, je třeba usilovat po všech stránkách o tvoření v lásce a harmonii. Pokud věříme v nesmrtnost duše a její opětovný návrat v jiném těle, mělo by nám být jasné, že když se teď nebudeme snažit, narodíme se příště do horších podmínek. Tuto cestu nám ukazují někteří velikáni, kteří svojí tvorbou probouzejí v lidech touhu po jejich podobenstvích nebo podobenstvích jejich hrdinů.

Lenonovo poselství, které vyjadřuje ve své ukolébavce synovi, se týká víry, že životní události nás vedou k něčemu lepšímu a dokonalejšímu. Také Karel Kryl je ve svých písních opravdový a dodnes je z nich cítit poselství, která mají stále co říci i dnešním mladým lidem. Písní Jarka Nohavici si můžeme užívat plnými doušky, neboť i on je obdařen otevřenou komunikací s Univerzem, ze kterého čerpá ty nádherné texty a melodie.

Tito a jim podobní lidé posouvají lidstvo k vyšším metám, neboť svoji opravdovostí oslovují mnoho milionů lidí, kteří na vědomé i nevědomé úrovni cítí souznění s energií jejich myšlenek.

Stále se setkávám s novými lidmi, kteří přicházejí s přesvědčením, že škola, televize, internet, noviny, státní správa atd. nám říkají pravdu. Záplava informací přicházejících ze všech stran je tak obrovská, že většinu lidí nestačí čas na jejich zpracování a nemohou tak použít zdravého „selského“ rozumu. Utopení v (des)informacích, nemohou nalézt cestu k poselství, která nám tu zanechali naši předkové. Poselství, která ještě měla „hlavu a patu“ a vše do sebe zapadalo jako klíč do zámku.

Myslím, že je to také hodně o naší pohodlnosti a sklonech většiny společnosti nechat se ovládat někým, kdo o sobě tvrdí, že tomu rozumí a má na to právo. Dravost psychopatů, toužících po bohatství, se kterým jde ruku v ruce ovládnání druhých, je bohužel tak obrovská, že i když tito tvoří pouze 1 % populace, jsou schopni ovládat zbylých 99 % lidí. Jediná cesta, jak z toho ven, je přestat být lhostejný a začít něco dělat. Energetické propojení všech lidí na celém světě nám umožňuje ovlivnit jakékoli dění svou buď pozitivní, nebo negativní energií. Predátoři, ovládající tento svět, potřebují ke svému ovládnání jimi řízený chaos a strach. Ten vede lidstvo k vyčerpání, zoufalství, destrukci a následným nemocem.

Pokud si uvědomíme, že jsme spoluvůdci budoucnosti našeho světa, našich osudů, je třeba nezáležet a neustále kultivovat svoje lidství a toto přenášet na svou rodinu a nejbližší přátele. To je jedna z cest, jak se dopracovat k lepším zítřkům.

Známy ruský učitel herectví Konstantin Stanislavski říkal: „Neexistují malé role, pouze malí herci.“

Ta druhá je cesta poslušného stáda. Stáda, které se nechá ovládat a pro svou pohodlnost a zaslíbenost se nechá vmanipulovat kamkoli, jen aby nemuselo samo nic rozhodnout. Pokud budeme každý kultivovat svou rodinu, dá to sice více práce, ale do budoucna přinese toto láskyplné tvoření ovoce, ze kterého se budeme moci těšit nejen my, ale i další generace.

Klíčem k rozhodnutí je lidská vůle. Pokud se při rozhodování o jakémkoli činu rozezná struna našeho srdce, jdeme tou správnou cestou. Skrze srdce, hovoříme s Univerzem. Pokud nezazní tato struna, měli bychom náš záměr přehodnotit. Naše vůle vedená srdcem zajišťuje objektivitu a jistotu správnosti našeho konání, což je důležité pro duchovní vývoj každého jedince. O duchovních principech nestačí jen číst nebo o nich hovořit. Náš růst je závislý na jejich aplikaci ve svém životě.

Toto se týká i zdravotních problémů. Pokud budeme o změnách ve stravování jen mluvit, může to vést spíše ke zhoršení, neboť víme-li o svém nesprávném konání, vzniká rozpor na energetické úrovni.

Když v sobě vytvoříme vnitřní harmonii tím, že veškeré proudění myšlenek půjde přes srdce, odebereme rozumu jeho moc a tím změním celý svět. Možná to zní naivně, ale já pořád věřím, že je možné žít v míru, přátelství a vzájemnou pomocí se dopracovat k lepším zítřkům. Jen si myslím, že by někdo, kdo řídí tento svět, měl konečně otočit tím vypínačem, abychom z té temnoty konečně mohli prohlédnout.

Celý svět, všechny národy, každý jednotlivec hledají nějaké principy či zákony k tomu, aby se tento svět nechal řídit podle nějaké šablony. Jenže každý si tyto zákony vykládá jinak, a tak se může stát, že muslim zabije křesťana a podle jeho chápání je to správně a dostane se do nebe. Jenže křesťanovi se to nelíbí, protože v jeho učení je zabítí zločin. Před pár stoletími to však bylo obráceně. Kde je tedy chyba? Je v nás samých. Pořád potřebujeme, aby nás někdo řídil. Ať už to jsou politici nebo církve, vždy jde o zotročování těch, kteří se nechají, těmi, kteří si potřebují naplnit kapsy a nafouknout své ego.

Pokud bychom se na duchovní úrovni dostali do stavu dospělosti, měli bychom pochopit, že tím nejvyšším, nejsprávnějším a nejspravedlivějším zákonem a cestou je konat vše skrze srdce, neboť hlas srdce je hlasem Univerza, tedy hlasem božím. Jakkoli myšlenka nebo čin, který prošel jen hlavou, bez účasti srdce, je scestná.

Kolik pokrytců chodí do kostela nebo mešity prosit o pomoc nebo za odpuštění za spáchané hříchy a stačí pár motlítek a může se vesele páchat dál? Je to bohužel pro mnohé pohodlnější než žít v lásce a tvořivé harmonii se světem.

Bliží se Vánoce a Nový rok. Moc bych si přál, aby nadcházející rok byl rokem porozumění a lásky mezi lidmi v jejich rodinách, na pracovištích i mezi národy na celém světě. Přeji všem, aby Štědrý den byl ve všech rodinách plný pohody a radosti.

Pokud už tento skvělý časopis čtou lidé na jiných planetách naší sluneční soustavy, posílám láskyplnou pozdravku i jim.

Nejlepší částí našeho života jsou naše malé, bezejmenné a zapomenuté skutky lásky a laskavosti.

William Wordsworth

Mějte se rádi!!!

Veselé Vánoce a šťastný rok 2015 Vám přeje
Váš František Kouba

František Kouba
frantisekkouba@seznam.cz
a www.detox-medicina.cz